

langt fra altid, at Eiendomme med den forbeholdt Beliggenhed ere høiest beskattede; ja der kan endogaa blandt de Eiendomme, der ere bedst beliggende, findes nogle, som Intet svare i Grundskat. Den eneste Begrænsning, som Udvalgets Fleertal har gjort, kan netop betyde, at de, som hidtil ikke have svaret Skat, maae komme til at svare meest; men det er dog virkelig ikke at tage et skaansomt Hensyn eller følge den historiske Udvikling.

Der endnu en Indvending, som blev gjort af den ærede Ordfører, som jeg skal tillade mig at berøre. Da der nemlig blev gjort den Bemærkning til ham, at saaledes som af mig foreslaaet var man i sin Tid gaaet frem, dengang man forbeholdt Hartkornsskatterne deels som gammel Skat efter den gamle Matriful og deels som ny Skat efter den nye Matriful — sagde han, at det var Statskatter, men ikke Kommuneskatter. Dertil skal jeg tillade mig at bemærke, at Kommuneskatterne paa Landet, som jeg her taler om, dengang vare overordentlig ubetydelige og navnlig overordentlig ubetydelige i Forhold til det, de kunde forudses at blive i Fremtiden; men netop af denne Grund blev desuden den Gammelstat til Staten, der blev lagt paa det gamle Hartkorn, større, end den i og for sig kunde blive. Istedetfor at lægge noget mindre Gammelstat til Staten paa det gamle Hartkorn, og noget mere ny Skat til Staten paa det nye Hartkorn, og ligeledes gjøre en Deling med Hensyn til Kommuneafgifterne, valgte man en anden Vej, idet man lagde noget Mere til Staten efter det gamle Hartkorn, end der efter den historiske Udvikling kunde komme derpaa, og derimod bestemte, at Kommuneafgifterne samtlige skulde svares efter det nye Hartkorn. Denne Indvending kan derfor ikke have noget at sige. Dertil kommer, at selv om man dengang havde gjort en Feil, kunde dette jo ikke indeholde nogen Grund til nu at gjentage den, og det kan være en Eier, som Eier, aldeles ligegyldigt, om den Skat, han svarer af Eiendommen, gaaer til Staten eller til Kommunen; thi naar han skal svare 100 Rd. i Afgift af en Eiendom, er derved Eiendommens Værdi formindsket med 2,500 Rd., som giver 100 Rd. i Rente aarlig. Derfor, som sagt, har man dengang gjort en

Feil, er der ingen Grund til at gjentage den. Det kan som Person maafee være mere usseligt for den vedkommende Eier, at hans Penge gaaer til Kommunen, og altsaa gaae til Realisation af saadanne Goder, der træde i nærmere Forbindelse med ham, end det maafee er Tilfældet med de Skatter, der svares til Staten, men som Eier, altsaa med Hensyn til hans Formuesforhold, kan det være ham ligegyldigt. Jeg har allerede tilladt mig at udtale, at man vel maa adskille Eieren som Person og som Eiendomsbesidder, og da det ikke synes, at man har let ved at forstaae dette, skal jeg tillade mig at bemærke, at som Person skal Enhver svare personlige Skatter efter Indtægt eller efter formodet Indtægt, altsaa maafee i de forskjellige Nar meget forskjelligt, eftersom hans økonomiske Forhold ere forskjellige, hvorimod han som Eiendomsbesidder altid maa svare sine Skatter eens; ja hvad mere er, de forskjellige Eiere, der følge efter hinanden som Eiere af den samme Eiendom, men hvis økonomiske Forfatning kan være meget forskellige maae ogsaa svare det Samme i Eiendomsstat. Den Eier, der er en rig Mand, maa svare høie personlige Skatter, men hans Eftermand, som maafee kan være nær ved Bettelstaven, maa af den Grund slet ingen personlige Skatter svare; begge maae de imidlertid svare eens Skat af den samme Eiendom. Og hvorfor har man overeensstemmende med Billighed maattet indrette det paa denne høist forskjellige Maade? Fordi disse Skatter ramme paa en aldeles forskjellig Maade, fordi Grundvolden for de personlige Skatter er aldeles ueensartet med Grundvolden for Beskatningen paa Eiendom; disse Skattebegreber taale ingen Sammenblanding.

Formanden: Med Hensyn til den ærede sidste Talers Udtalelser angaaende Forhandlingerne i Udvalget skal jeg bemærke, at jeg ikke har villet standse den ærede Taler, da han vel kan have haft en naturlig Anledning til at udtale sig derom; men jeg skal dog udtale det Ønske, at de ærede Medlemmer af Udvalget ikke ville fordybe sig i en Diskussion om, hvorledes Udvalgets Forhandlinger ere blevne førte.